

μόλις

μόλις, επίρρ. και σύνδ. [<αρχ. μόλις], μόλις·

- μόλις βγήκε απ' το φούρνο, βλ. λ. [φούρνος](#)·

- μόλις βγήκε, ο Θεός έσπασε το καλούπι, βλ. λ. καλούπι·

- μόλις και μετά βίας, βλ. λ. [βία](#)·

- μόλις που ακούγεται, ακούγεται ελάχιστα: «μόλις που ακούγεται η φωνή του || μόλις που ακούγεται η αναπνοή του»·

- μόλις που έφτασε, **α.** (για πρόσωπα) ακριβώς την ώρα που έφτασε κάπου: «μόλις που έφτασε στ' αεροδρόμιο, τον συνέλαβε η Αστυνομία». **β.** (για φαγητά) υπήρξε ακριβώς η απαραίτητη, η αναγκαία ποσότητα: «το φαγητό μόλις που έφτασε κι έτσι δε ρεζιλευτήκαμε στους καλεσμένους μας»·

- μόλις που (τον) πρόλαβα, (τον) πρόλαβα την τελευταία στιγμή: «μόλις που πρόλαβα το τρένο || ήθελε ν' αυτοκτονήσει και μόλις που τον πρόλαβα, πριν πέσει απ' το μπαλκόνι»·

- μόλις σηκώθηκα απ' το κρεβάτι, βλ. λ. [κρεβάτι](#)·

- μόλις σηκώθηκα απ' τον ύπνο, βλ. λ. [ύπνος](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας